

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 28 lipca 2017 r.

Poz. 3326

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.274.2017.KN WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 17 lipca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446, poz. 1579, poz. 1948 oraz z 2017 r., poz. 730, poz. 935)

stwierdzam nieważność

§ 16 ust. 3 pkt 4 uchwały Nr XXXV/312/2017 Rady Miejskiej w Myśliborzu z dnia 13 czerwca 2017 r. *w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Lipowej w Myśliborzu w zakresie wyrazów należy uzgodnić przez uzyskaniem pozwolenia na budowę z zarządcą drogi.*

Uzasadnienie

W dniu 13 czerwca 2017 r. Rada Miejska w Myśliborzu podjęła uchwałę Nr XXXV/312/2017 *w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Lipowej w Myśliborzu*. Akt ten wpłynął do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie w dniu 19 czerwca 2017 r.

Materialnoprawną podstawę podjęcia ww. uchwały stanowi art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym¹⁾, w myśl którego *plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.*

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy należy do zadań własnych gminy. W przyznanej tym przepisem kompetencji do kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej, wyraża się samodzielność samorządu terytorialnego w rozwiązywaniu lokalnych zagadnień dotyczących zachowania ładu przestrzennego, a także gospodarki nieruchomościami. Władztwo planistyczne gminy oznacza między innymi, że rada gminy nie może scedować uprawnień dotyczących kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu na inny organ, nie może także upoważniać kogokolwiek do decydowania, czy określone rozwiązanie inwestycyjne odpowiada ustalonym przez radę w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasadom. Z kolei w myśl art. 4 ust. 1 ww. ustawy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ponadto przepis art. 17 pkt 6 lit. b tiret trzecie stanowi, że właściwy zarządca drogi uzgadnia projekt planu miejscowego, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na ruch drogowy lub samą drogę.

Zdaniem organu nadzoru § 16 ust. 3 pkt 4 uchwały Nr XXXV/312/2017 w zakresie wyrazów *należy uzgodnić przez uzyskaniem pozwolenia na budowę z zarządcą drogi* należy uznać za niezgodne z prawem przekroczenie przez organ stanowiący gminy powierzonych przez ustawę kompetencji.

---

¹⁾ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073).

Uzasadniając powyższe stanowisko wyjaśnić należy, że w doktrynie występuje przekonanie, że prawo miejscowe ma charakter wyłącznie wykonawczy w stosunku do ustaw. W Konstytucji RP²⁾ próżno bowiem szukać delegacji prawotwórczych dla organów samorządowych. Decentralizacja procesu tworzenia przepisów wykonawczych do ustaw, w postaci prawa miejscowego, zakłada co prawda zróżnicowanie ich treści, ale to zróżnicowanie może jedynie sięgać do granic wyznaczonych przez prawo³⁾. Akty prawa miejscowego są stanowione na podstawie upoważnień ustawowych, nie mogą wykroczać poza unormowania ustawowe, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań w ustawie, a także powtarzać kwestii w nich uregulowanych. W niniejszej sprawie wskazać trzeba, że zamieszczenie w treści planu norm otwartych, odsyłających do odrębnych i nieprzewidzianych przepisami prawa procedur, jest niedopuszczalne z punktu widzenia obowiązującego porządku prawnego i powoduje, iż zamieszczone w planie normy prawa materialnego stają się w ten sposób niedookreślone podczas gdy plan zagospodarowania przestrzennego jest prawem miejscowym, zawierającym normy bezwzględnie obowiązujące. Wykluczone jest zawieranie w zapisach planu zagospodarowania przestrzennego norm otwartych, pozwalających jakimkolwiek podmiotom na indywidualne uzgadnianie odstępstw od obowiązującego planu⁴⁾. Uzależnienie możliwości dokonania określonych czynności (w niniejszej sprawie dotyczących układu komunikacyjnego zjazdu z drogi KDG) od uzyskania zgody jakiegokolwiek podmiotu wymienionego w planie (zarządca drogi) wprowadza w istocie możliwość odstąpienia od przyjętych przez radę postanowień prawa miejscowego. Zaakceptowanie powyższego ustalenia mogłoby prowadzić do sytuacji, w której postanowienia planu miejscowego mogłyby zostać zmienione w oparciu o bliżej niesprecyzowane działania podmiotów nieuprawnionych do sprawowania władztwa planistycznego w gminie. Regulacje takie naruszają także ustawowo przyznane wyłącznie radzie gminy uprawnienie do samodzielnego decydowania o sposobie zagospodarowania terenu, w ramach którego ustala ona przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu położonego na obszarze danej gminy. Rada gminy w zakresie posiadanej samodzielności winna przestrzegać określonych ustawą zasad planowania oraz obowiązku wszelkiego działania opartego na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej⁵⁾.

Reasumując, z powyższych względów nie sposób zaaprobować § 16 ust. 3 pkt 4 uchwały Nr XXXV/312/2017, w części w jakiej Rada Miejska w Myśliborzu uzależniła ustalenie układu komunikacyjnego na terenie jednostki elementarnej U, P, S w zakresie zjazdu z drogi KDG od uzgodnienia z zarządcą drogi przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

Reasumując uznać należy, że Rada Miejska w Myśliborzu wprowadzając zapisy o wskazanej powyżej treści w uchwale Nr XXXV/312/2017 z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Lipowej w Myśliborzu*, naruszyła przepisy powszechnie obowiązującego prawa w stopniu istotnym, zatem stwierdzenie jej nieważności w zakresie wskazanym na wstępie jest w pełni uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia. Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WOJEWODA ZACHODNIOPOMORSKI

Krzysztof Kozłowski

²⁾ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

³⁾ D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Warszawa 2007, s. 259.

⁴⁾ Wyrok WSA w Krakowie z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt II SA/Kr 1685/14.

⁵⁾ Patrz: wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 16 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SA/Wr 110/13.